

El príncep prega a Odette que vagi al ball de palau que se celebra aquella nit. Ell acaba de complir la majoria d'edat i s'ha de casar, i és precisament al ball on haurà d'escollir la seva promesa. Odette li replica que no hi pot anar fins que no es casi -fins que Von Rotbart no deixi de tenir poder sobre ella- altrament el bruixot la descobriria i el seu amor perillaria.

Quan els amants han deixat la clariana, les companyes d'Odette, tota la bandada de cignes que, com ella, prenen forma humana només entre la mitjanit i l'alba, entren ballant des de la riba del llac.

Mitja part

3r acte - El gran saló del castell del príncep Sígfrid

El ball és a punt de començar. Ambaixadors de terres estrangeres, abillats amb els seus vestits brillants, han arribat per retre homenatge al príncep pel seu aniversari. S'anuncia l'arribada de cinc noies belles, que han estat convidades per la reina com a possibles núvies per al seu fill. Sígfrid pensa només en la clariana de la vora del llac i en la seva trobada amb Odette. La seva mare li ha d'insistir que balli amb les seves convidades.

El príncep balla, indiferent, i amb una profunda malenconia. Un herald s'afanya a informar la Reina que una parella estranya ha arribat. No sap qui són però manifesta que la dona té una bellesa extraordinària. Un cavaller alt i amb barba entra amb la seva filla. El cavaller es presenta a si mateix i a la seva filla Odile. Sígfrid, pertorbat gairebé fins a perdre el control, mira fixament la jove. Va vestida de negre, però és la imatge viva de la seva estimada Odette. Es tracta de Von Rotbart, que s'ha transformat a si mateix i a la seva filla per tal d'enganyar-lo i que trenqui la promesa feta a Odette, que mai no n'estimarà una altra. La reina té esperances que el seu fill es casi amb una dama de rang, com Odile aparenta ser, i convida Von Rotbart a l'estrada, per seure al seu costat.

Odile ha aconseguit enamorar Sígfrid, que pensa que no és altra que Odette. Mentre ballen els dos joves, la veritable Odette es deixa veure a la distància i fa senyals a Sígfrid per intentar advertir-lo que si continua amb aquesta actitud pot ser fatal per a ella. Després, Sígfrid va a dermanar la mà d'Odile a Von Rotbart, qui dona immediatament el seu consentiment. En aquell moment se sent un tro i la sala de ball s'enfosqueix. Ràfegues de llum mostren com els cortesans espantats abandonen la sala. Van Rotbart i Odile revelen la seva identitat de manera triomfal davant la reina i el príncep. Sígfrid no pot suportar les seves rialles odioses i cruels, i es gira per veure a la distància la patètica figura d'Odette. La busca desesperadament, amb el seu cos agitat pels sanglots i, finalment, cau a terra turmentat per la seva falta.

4t acte - La riba del llac

Les donzelles cignes s'han aplegat a la vora del llac. Quan apareix Odette plorant, intenten consolar-la. Li recorden que Sígfrid només és un humà, que podria no haver conegut l'encanteri, i podria no haver sospitat del pla de Von Rotbart. Sígfrid entra corrent a la clariana i busca frenèticament Odette entre els cignes. La pren entre els braços, li demana que el perdoni i li jura el seu amor infinit. Odette el perdona, però li diu que no serveix per a res, perquè el perdó es correspon amb el moment de la seva mort. Quan apareix Von Rotbart, Sígfrid el desafia i el venç empès per la força del seu amor cap a Odette.

DANSA

EL LLAC DELS CIGNES

amb el Ballet de Kíiv

divendres, 31 de gener de 2025
20 h - KURSAAL MANRESA - Sala Gran

ORGANITZA

AMB EL SUPORT

PATROCINA

L'any 2017, el famós ballarí solista del Teatre de l'Òpera de Kíiv, **Viktor Ishchuk**, va aconseguir fer realitat un somni llargament reivindicat, la creació d'una companyia estable i jove, que reunís les estrelles més prominents de tota Ucraïna i pogués presentar al món el talent, el mestratge i la professionalitat dels artistes d'aquest país.

Les seves primeres representacions van aconseguir el suport dels principals noms de l'escena ucraïnesa i immediatament van ser convidats pels teatres més importants d'arreu del món. Des d'aleshores, el **Ballet de Kíiv** ha dut a terme més de 500 actuacions. Les nombroses gires realitzades l'han portat a recórrer els millors escenaris de Suïssa, Alemanya, França, Polònia, Croàcia, Xina, Ucraïna, Mèxic, Espanya, Portugal i un llarg etc.

El **Ballet de Kíiv** manté entre els seus objectius principals la cura de les tradicions i l'essència del ballet clàssic més pur. Cada representació és una festa per als sentits, tant per la sobrietat de les coreografies, la perfecció de totes i cadascuna de les línies i el virtuosisme dels seus solistes, com per la vistositat i grandesa dels seus decorats i vestuari, tots dissenyats en exclusiva pels millors mestres dels tallers de Kíiv.

Durant aquests anys, ha recorregut gran part del món representant els principals títols clàssics, així com coreografies originals. 'El Llac dels Cignes', 'El Trencanous', 'La Bella Dorment', 'Don Quixot', 'Giselle', 'Carmen', 'Scheherazade', 'Les Sylphides', 'La Ventafocs', 'Zorba el grec', 'Eyes wide Shut', etc. són part del seu repertori habitual.

El **Ballet de Kíiv** té la seu al Centre Internacional de Cultura i Arts de Kíiv, Ucraïna.

FITXA ARTÍSTICA

Música: Piotr Tchaikovsky

Llibret: Vladimir Beghitchev / Vasili Geletzer

Coreografia: Marius Petipa

Direcció: Viktor Ishchuk

Solistes: Elena Germanovich, Evhen Lagunov, Yevhen Svetlitsa, Uladzislav Pazlevich, Veranika Auchynnika i Aleksandra Berozkyna

Cos de ball: Ballet de Kíiv

1r acte - El jardí del castell del príncep Sígfrid

És el vint-i-unè aniversari de Sígfrid. El jove príncep està celebrant l'ocasió al jardí del seu palau. Joves dels estats del voltant han vingut a retre-li homenatge. Quan tothom comença a divertir-se, el bon humor és pertorbat per l'entrada de la reina i les seves dames d'honor. Ella observa els seus amics amb considerable desdeny. Sígfrid s'altera quan la seva mare li recorda que aviat haurà d'escollir una dona per casar-s'hi.

El seu comentari, en el fons, és una ordre que Sígfrid rebutja obstinadament. Demà a la nit, el seu aniversari se celebrarà formalment amb un ball a la cort, i allà, entre les més belles dames de la comarca, haurà d'escollir la seva futura esposa. Sígfrid veu que tota discussió és impossible i sembla que se sotmetrà a la voluntat de la mare. El bufó intenta restaurar l'esperit de la celebració. La nit comença a caure. El Bufó, el seu amic, sap que Sígfrid s'ha de distreure mentre duri la vetllada. De cop, escolta el so d'unes ales agitades, mira amunt i veu al cel un estol de cignes salvatges en ple vol. El Bufó suggereix que el príncep formi una partida de caça i vagi a buscar els cignes. Sígfrid hi accedeix.

2n acte - La riba del llac

La caça comença. A una distància curta, un grup de cignes neda plàcidament conduït per una au molt bella al capdavant. El príncep camina al llarg de la riba cap als cignes i, quan està a punt d'atrapar-los, veu alguna cosa que el fa vacil·lar. Sígfrid s'atura prop de la riba, després es retira ràpidament a través d'una clariana per amagar-se. Ha vist una cosa tan estranya i extraordinària que necessita observar-la atentament i en secret.

Tant bon punt s'ha amagat, entra a la clariana la dona més bella que ha vist mai. No pot creure el que veuen els seus ulls. La jove sembla alhora cigne i dona. La seva cara bonica està emmarcada per plomes de cigne, que s'uneixen als cabells. El seu vestit, pur i blanc està embellit amb plomes suaus de cigne, i al cap hi descansa la corona de la Reina dels Cignes. La jove pensa que està sola i, en notar la presència del jove príncep, tot el seu cos tremola, els braços s'estrenyen contra el pit en una actitud, gairebé desvalguda, d'autoprotecció; retrocedeix davant de Sígfrid, movent-se frenèticament, fins al punt de caure desesperadament a terra. El príncep, ja enamorat, li prega que no marxi volant i veient la seva por li diu que mai no li dispararà, que la protegirà. Ella és Odette. El príncep la saluda i diu que l'honorarà, però li pregunta com és que sigui la Reina dels Cignes. El llac, li explica, es va crear amb les llàgrimes de la seva mare, que plorava perquè un bruixot malvat, Von Rotbart, va convertir-la en la Reina dels Cignes. I continuarà sent cigne per sempre més, excepte entre la mitjanit i l'alba, tret que algun dia un home l'estimi, es casi amb ella, i li sigui fidel.

Sígfrid posa les mans sobre el seu cor i li diu que l'estima, que es casarà amb ella i que mai no estimarà cap altra dona, i li promet fidelitat. Ara, indignat pel destí del seu amor, el jove Sígfrid vol saber on s'amaga Von Rotbart. Just en aquest moment el mag apareix a la riba del llac. La seva cara, semblant a la d'un mussol, és una màscara odiosa. Estén les urpes fent senyals perquè Odette vagi cap a ell. Von Rotbart assenyala amenaçadorament Sígfrid. Odette es mou entre ells i suplica pietat a Von Rotbart.